

VEGYESEK.

Lóistállók hiánya 1520-ban. Egy gazdag cseh főúr, Prága várának ővárnagya: Zdeňko Lev z Rožmitála 1520. augusztus 24-ikére, hivatalos küldetésben Csehországból, nagy kísérettel Pozsonyba készült menni. E végből, július 10-én kelt cseh nyelvű levelében (Archiv Český. VIII. 171. l.), Budán lakó sógorát: Ryzmberk Břetisláv királyi főudvarmestert fölkérte, tudakoltassa meg Pozsonyban, hogy hol adnak majd neki ott szállást. „Szeretném — úgymond — ha a lovak számára sátraink (stáni) volnának, cseh szokás szerint, (podle obyčeje českého) 120 ló számára, mert a magyar szokás szerint (neb kdyby bylo po uhersku): holmi karámkat (ploty) jelölnének ki valahol nekünk, istállók (marštali helyébe!”

Ezt a becses tanuságot köszönhetjük a büszke cseh főúr kifakadásának!

T. K.

Ónbehozatal 1552-ben. I. Ferdinánd király az ónkereskedésnek Magyarországon való monopóliumát, egy birodalmi németnek, Mayr Konrádnak engedvén oda, ez 1552-ben azzal a panaszszal fordult a királyhoz, hogy Magyarországba Lengyelországból s máshonnan is csempésznek be őnt, amiből mind neki, mind a (bécsi udvari) kamarának nagy kára van, mert hiszen ő a kamara ónját árúsítja. Erre, a király május 14-én (Orsz. Levéltár. Benigna Resol. t. IV. f. 61.) a pozsonyi kamarának meghagyta, hogy az ilyen óncsempészetet, minden módon megakadályozni igyekezzék.

T. K.

A faggyú ára 1582-ben. Ernő főherczeg 1582-ben (M. Tud. Akadémia oklevelei) Pozsony város tanácsához intézett leiratában rendeli, hogy a pozsonyi mészárosok elégedjenek meg, a faggyúnak most megszabott mázsánkinti 4¹/₂ frtnyi árával, minthogy harminczadot úgy sem fizetnek, legelőjük pedig bőven van.

T. K.

Borkivitelünk Lengyelországba 1711—35-ig. A szepesi kamarai adminisztráció számvevőségének 1736. aug. 8-án, illetőleg 21-én kelt kimutatásai szerint Lengyelországba kivittek bort: